VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 168)
z dnia 17 stycznia 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 168)

17 stycznia 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– odpowiedź Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 126 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie stosowania przepisów dotyczących ochrony zwierząt,

– odpowiedź Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 127 w sprawie wieku emerytalnego rolników,

– petycję w sprawie zmiany art. 244 § 1, art. 250 § 2, art. 282 § 2, art. 324 § 1 oraz art. 367 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. 2018 r. poz. 754 ze zm.) w zakresie dostosowania ich do aktualnej struktury Sądu Najwyższego (BKSP-145-439/18);

– wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;

– wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,

– projekt planu pracy Komisji na okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2019 r.

W posiedzeniu udział wzięli: **Władysław Budzeń** dyrektor Departamentu Budżetu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Robert Jakubik** dyrektor Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz ze współpracownikami, **Bogusława Brzdąkiewicz** zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami, **Hanna Kostrzewska** zastępca dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Joanna Stachura** zastępca dyrektora Departamentu Polityki Wydatkowej w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Roman Jaworski** zastępca dyrektora Departamentu Kontroli Gospodarowania Odpadami w Głównej Inspekcji Ochrony Środowiska, **Maria Mrugała** wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego Związku Zawodowego Celnicy PL wraz ze współpracownikami, **Alfred Franke** prezes Stowarzyszenia Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych wraz ze współpracownikami, **Janusz Płochocki** główny specjalista w Zespole Prawnym Krajowego Biura Wyborczego oraz **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji oraz

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Tomasz Kusztyk, Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej oraz **Radosław Iłowiecki** i **Sławomir Osuch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Szanowni państwo, witam.

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji, bardzo proszę o zajęcie miejsc.

Szanowni państwo, stwierdzam kworum wymagane do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie 1. – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 126 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie stosowania przepisów dotyczących ochrony zwierząt, w puncie 2. – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 127 w sprawie wieku emerytalnego rolników, w punkcie 3. – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 244 § 1, 250 § 2, 282 § 2, 324 § 1 oraz 367 § 2 ustawy z 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy w zakresie dostosowania ich do aktualnej struktury Sądu Najwyższego, w punkcie 4. – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, CBA, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin; w punkcie 5. – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, w punkcie 6. – rozpatrzenie planu pracy Komisji na okres pierwszego półrocza tego roku.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż porządek posiedzenia został przyjęty.

Bardzo proszę przedstawiciela Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 126 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie stosowania przepisów dotyczących ochrony zwierząt. Kto z państwa zechce…?

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Hanna Kostrzewska:

Hanna Kostrzewska, zastępca dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Pani dyrektor, proszę do mikrofonu – niestety. coś słabo słychać.

Zastępca dyrektora departamentu w MRiRW Hanna Kostrzewska:

Panie przewodniczący, Wysoka Izbo, jak zostało zawarte w stanowisku przekazanym przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat chciałabym zaznaczyć, że – zdaniem ministerstwa – niezasadne jest wprowadzanie zmian w ustawie o ochronie zwierząt, proponowanych przez autora petycji. Petycja dotyczyła zmian w zakresie wprowadzenia obowiązkowych szkoleń dla osób decydujących się na posiadanie zwierzęcia domowego, kastracji psów na terenach wiejskich oraz rejestracji hodowli psów.

Należy podkreślić, że zwierzę domowe jest definiowane nie tylko jako pies, kot, ale również wszystkie inne zwierzęta, które są utrzymywane w domu człowieka lub w jakimś innym pomieszczeniu w charakterze jego towarzysza, co oznacza, że mogą to być szynszyle, świnki, rybki i różne inne zwierzęta tego typu.

W związku z tym, wprowadzenie szkoleń dla każdego, kto chce posiadać zwierzę domowe, wymagałoby szkolenia praktycznego dla bardzo dużej liczby osób a charakter tych szkoleń również byłby mocno utrudniony – tym bardziej, że autor petycji proponuje, aby były to szkolenia nie tylko teoretyczne, ale i praktyczne.

Również wszelkie kwestie dotyczące organizacji tych szkoleń pozostawiono do rozstrzygnięcia ustawodawcy a więc podmiotu ponoszącego koszty, podobnie jak wyznaczenia podmiotu, który będzie prowadził takie szkolenia, jaki miałby być program tego

szkolenia i dokumentu, który by je potwierdzał, a także organu, który by egzekwował, czy takie szkolenie dany człowiek posiada, czy nie. Poza tym, na stronach internetowych i w różnych innych publikacjach jest dużo materiałów mówiących o tym, jak opiekować się danym zwierzęciem. Ponadto w ustawie o ochronie zwierząt jest upoważnienie, a właściwie zobowiązanie, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do uwzględnienia w podstawie programowej zakresu tematyki dotyczącej ochrony zwierząt.

Natomiast, w zakresie wprowadzenia obowiązku kastracji psów na terenach wiejskich należy zauważyć, że taka możliwość wynika już z obowiązujących przepisów. Jest to zawarte w art. 11a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, z tym że w przypadku, gdyby miało to być obowiązkowe (a nie tylko możliwe) potrzebne byłoby ewentualnie wskazanie, kto ponosiłby koszty takich zabiegów.

Kolejną propozycją przedstawioną w petycji jest obowiązek rejestracji każdej hodowli psów, ze wskazaniem przez autora petycji na Związek Kynologiczny w Polsce, wraz z wprowadzeniem systematycznej kontroli tych hodowli. Należy zauważyć, że Związek Kynologiczny w Polsce, jako organizacja pozarządowa, działa na podstawie swojego statutu, zgodnie z którym ten konkretny związek rejestruje jedynie hodowlę psów rasowych, kontroluje ją i wydaje rodowody…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Przepraszam, pani dyrektor, szanowni państwo, proszę o wyciszenie rozmów bądź przeniesienie ich poza salę.

Dziękuję, proszę bardzo.

Zastępca dyrektora departamentu w MRiRW Hanna Kostrzewska:

…i wydaje rodowody.

Autor petycji chciałby narzucić tej organizacji prowadzenie rejestrów rozmnażania właściwie wszystkich psów – nie tylko tych, które są hodowlane, rasowe.

W Polsce istnieje ponadto kilka ogólnokrajowych organizacji społecznych, które prowadzą bardzo podobną działalność jak Związek Kynologiczny i wskazanie jednego z nich powodowałoby protesty innych. Poza tym, nałożenie dodatkowych obowiązków na organizację pozarządową wymagałoby dofinansowania takiej działalności. Żadna organizacja nie będzie prowadziła zadań zleconych przez rząd bez otrzymania pieniędzy. Zatem wydaje się, że ta zmiana również nie jest możliwa do przyjęcia.

Ponadto w obecnej chwili w Sejmie złożone są dwa projekty ustaw o zmianie ustawy o ochronie zwierząt, które generalnie zajmują się (w różnych aspektach) problemami nadzoru nad ochroną zwierząt i wydaje się, że do czasu rozstrzygnięcia tamtych projektów (są to projekty poselskie) nie jest zasadne podejmowanie prac legislacyjnych w tym samym zakresie jako kolejny projekt.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, pani dyrektor.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Bardzo proszę o stanowisko pana Krzysztofa Patera, naszego stałego doradcę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

W pełni podzielam stanowisko ministra – odpowiedź jest dokładna, wyczerpująca i wskazuje na bezzasadność petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Szanowni państwo, jest zatem rekomendacja, aby przyjąć odpowiedź ministra i tym samym nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi?

Nie słyszę, uznaję zatem, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu – odpowiedź Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 127 w sprawie wieku emerytalnego rolników.

Kto z państwa… bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Robert Jakubik:

Dzień dobry.

Robert Jakubik, dyrektor Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Izbo, w dniu 19 listopada 2018 r. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wpłynął dezyderat nr 127 Komisji do Spraw Petycji w sprawie wieku emerytalnego rolników oraz kobiet, które urodziły i wychowały dzieci. Dezyderat ten dotyczył petycji, której przedmiotem były następujące dwa żądania. Pierwsze żądanie dotyczyło skrócenia rolnikom podlegającym ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu (przez okres co najmniej 30 lat – w przypadku mężczyzn i 25 lat – w przypadku kobiet) wieku emerytalnego do 60 lat mężczyźnie i 55 lat kobiecie oraz, drugie żądanie – skrócenie wieku emerytalnego każdej kobiecie o dwa lata za urodzone i wychowane dziecko oraz ubezpieczenia społecznego na koszt państwa w tym okresie, bez względu na podleganie określonemu systemowi ubezpieczeń emerytalno-rentowych.

W odpowiedzi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, która została udzielona 11 grudnia 2018 r. podkreślono następujące zagadnienia, szanowni państwo. Jeśli chodzi o pierwsze żądanie to, ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, obniżony został w Polsce powszechny wiek emerytalny, odpowiednio – do 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Przepisy tej ustawy nie przywróciły możliwości nabywania tzw. wcześniejszej emerytury rolniczej dla rolników będących w wieku przedemerytalnym, tj. po ukończeniu 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn. W stanowisku rządu stwierdzono, że powrót do obowiązującego przed 1 stycznia 2013 r. wieku emerytalnego nie powinien oznaczać utrzymania preferencyjnych zasad przechodzenia na emeryturę dla rolników oraz w stan spoczynku sędziów i prokuratorów. Ponowne wprowadzenie w systemie ubezpieczenia społecznego rolników świadczenia w postaci wcześniejszej emerytury rolniczej zburzyłoby koncepcję rządu, mającą na celu wprowadzenie jednolitych, powszechnych zasad dotyczących wieku przechodzenia na emeryturę.

Jeśli chodzi o drugie żądanie to postulat dotyczący skrócenia wieku emerytalnego dla kobiet o dwa lata za każde urodzone i wychowane dziecko oraz w związku z tym ubezpieczenia społecznego na koszt państwa w tym okresie – obecnie jest on częściowo spełniony. Bowiem za rolnika lub domownika podlegającego ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z mocy ustawy (albo na wniosek) w związku ze sprawowaniem osobistej opieki nad dzieckiem trwające przez okres do 3 lat, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 5. roku życia, a również w przypadku dziecka, które z powodu stanu zdrowia (potwierdzonego orzeczeniem o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności), które wymaga osobistej opieki tej osoby przez okres do 6 lat, nie dłużej jednak, niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia. Składka na to ubezpieczenie jest finansowana z dotacji budżetu państwa.

Poza tym propozycja skrócenia wieku emerytalnego kobiet za każde urodzone i wychowane dziecko wymaga dogłębnej analizy, nie tylko w zakresie możliwości finansowych, ale również pod względem zgodności z konstytucyjną zasadą równości. Należy bowiem rozważyć, czy przedmiotowa propozycja może ograniczać się tylko do matek podlegających ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Dodatkowo, szanowni państwo, jakby nie ma tej informacji w odpowiedzi na petycję… natomiast, prawdopodobnie od 1 marca 2019 r., wejdzie w życie ustawa zapowiedziana przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie emerytalnego świadczenia uzupełniającego. Ta ustawa przewiduje dodatek do emerytury dla matek, które urodziły i wychowały (lub osób, które wychowały, bo to również ojcowie) czworo lub więcej dzieci. Dotyczy to również świadczeń osób ubezpieczonych w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu dyrektorowi.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?
Zatem bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podobnie, jak w przypadku poprzedniej odpowiedzi, jest ona dokładna i wyczerpująca, a także wskazuje na bezzasadność petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Zatem jest rekomendacja, by przyjąć odpowiedź ministra rolnictwa na dezyderat nr 127. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi?

Nie słyszę, uznaję zatem, iż Komisja podjęła decyzję o przyjęciu odpowiedzi ministra rolnictwa, bardzo dziękuję.

Chwila przerwy organizacyjnej by osoby, które przybyły na te dwa pierwsze punkty, mogły swobodnie opuścić posiedzenie.

Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu, w którym mamy rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 244 § 1, 250 § 2, 282 § 2, 324 § 1 oraz 367 § 2 ustawy z 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy w zakresie dostosowania ich do aktualnej struktury Sądu Najwyższego.

Referowanie tej petycji przypadło mi w udziale. Jest ona lakoniczna i jak już kilka wcześniej przez nas rozpatrywanych wskazuje, iż przepisy późniejsze w odmienny sposób uregulowały wcześniej obowiązujące kwestie. Chodzi o to, która izba Sądu Najwyższego rozstrzyga o ważności wyborów (rozpoznaje protesty przy wyborach). Autor petycji wskazuje, iż ustawa o Sądzie Najwyższym z grudnia 2017 r. uregulowała tę kwestię odmiennie, niż było to wcześniej w Kodeksie wyborczym z 5 stycznia 2011 r.

Wnoszący postuluje, by dostosować przepisy Kodeksu wyborczego do tych nowych rozwiązań wprowadzonych ustawą z grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym. Ja miałbym tu wątpliwości, na ile taka nowelizacja jest konieczna. Tak jak mówiliśmy wcześniej – w petycji nie ma wskazania, by rozbieżność ta powodowała problemy w praktyce stosowania tych przepisów. Zwłaszcza że mamy ogólną zasadę, iż prawo późniejsze uchyla prawo wcześniejsze.

Wydaje się zatem, że tu nikt nie powinien mieć wątpliwości, jaki przepis ma zastosowanie – zwłaszcza, że organizacja Sądu Najwyższego uległa zmianie w wyniku ustawy z grudnia 2017 r. i oczywiste jest, że odpowiednio do tej nowej organizacji wewnętrznej Sądu Najwyższego będą rozpatrywane konkretne sprawy.

Jest dziś z nami przedstawiciel Krajowego Biura Wyborczego, bardzo proszę o pana stanowisko w tej sprawie – na ile potrzebna jest nowelizacja?

Główny specjalista w Zespole Prawnym Krajowego Biura Wyborczego Janusz Płochocki:

Moje nazwisko Płochocki, reprezentuję Krajowe Biuro Wyborcze, jak również Państwową Komisję Wyborczą.

Stanowisko Państwowej Komisji Wyborczej wygląda następująco: postuluję, aby w ogóle nie używać nazwy „Izby", tylko skupić się i po prostu zastosować jedynie nazwę „Sąd Najwyższy". Mamy ustawę o Sądzie Najwyższym i zawsze można do niej zerknąć. Te zmiany byłyby oczywiście również na później – nie wiadomo, być może będą jeszcze jakieś inne zmiany a taki zapis pozwoliłby na uniknięcie podobnych problemów w przyszłości.

Mogę to ująć w tak krótki sposób i wydaje się, że jest to logiczne.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Postuluje pan, żeby wprowadzić rozwiązanie najbardziej uniwersalne, które w przyszłości nie będzie powodować tych rozbieżności.

Bardzo proszę, pan Krzysztof Pater, nasz stały doradca.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Ponieważ w czasie poprzedniego posiedzenia Komisja podjęła decyzję o drobnej, ale merytorycznej nowelizacji Kodeksu wyborczego, proponowałbym więc, po prostu, te kwestie

połączyć (idąc w kierunku takim, jak proponuje PKW) i w ramach jednego dokumentu, jednego projektu, przedłożyć Sejmowi jako inicjatywę Komisji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Czy ktoś chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie słyszę.

Rekomenduję zatem, byśmy wystąpili z inicjatywą ustawodawczą w zakresie wskazanym w petycji w sposób rekomendowany przez przedstawiciela Krajowego Biura Wyborczego oraz, aby połączyć to z inicjatywą dotyczącą delegacji dla Ministra Infrastruktury co do wyposażenia lokali wyborczych.

Czy są uwagi do takiej propozycji?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, przechodzimy do punktu czwartego – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy – i tu wymienionych – wszystkich służb.

Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera, naszego stałego doradcę, o przedstawienie projektu ustawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Projekt realizuje decyzję Komisji. Temat był, oczywiście, dyskutowany na posiedzeniu Komisji. W czasie tej dyskusji pojawiały się różne wątki. Komisja zdecydowała o podjęciu inicjatywy ustawodawczej w zakresie wynikającym wprost z petycji – są dwa elementy, które ten projekt zawiera.

Po pierwsze – w związku z tym, że funkcjonariusze celni zostali włączeni do zaopatrzeniowego systemu emerytalnego, którym objęci są funkcjonariusze pozostałych służb mundurowych – ten projekt ustawy zmierza do zrównania standardów emerytalnych, stosowanych wobec funkcjonariuszy celnych, ze standardami, które są stosowane wobec pozostałych służb czyli do unifikacji podejścia wobec wszystkich służb mundurowych.

W chwili obecnej mamy następujące różnice: po pierwsze – w przypadku funkcjonariuszy celnych występuje wymóg ukończenia 55. roku życia (także przez funkcjonariusza, który został przyjęty do służby przed dniem 1 stycznia 2013 r.), podczas gdy w przypadku pozostałych służb mundurowych wymóg ten stosuje się tylko do osób, które wstąpiły do służby od dnia 1 stycznia 2013 r. Rozwiązanie zawarte w projekcie to unifikuje, zgodnie z wolą Komisji.

Po drugie – w tej chwili wobec funkcjonariuszy celnych istnieje wymóg wykonywania tzw. zadań policyjnych, w okresie służby przez okres co najmniej 5 lat, podczas gdy analogicznego wymogu poprzez określenie charakteru wykonywanych zadań nie stawia się wobec osób z pozostałych służb mundurowych, nie ma wobec nich żadnych wymogów o charakterze bardziej policyjnym.

To jest ta merytoryczna istota projektu.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Tak, proszę bardzo, panie po kolei.

Wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego Związku Zawodowego Celnicy PL Maria Mrugała:

Dziękuję bardzo.

Mrugała Maria, wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL.

Dyskusja nad zasadnością zmiany tych przepisów – i nad tym, jakie są – już dwukrotnie odbyła się na Komisji.

Szanowna Komisja uznała, że przepisy te są krzywdzące i podjęła decyzję (po rozpatrzeniu odpowiedzi Ministra Finansów na dezyderat) o zmianie tych przepisów.

Mamy gorącą prośbę o przyjęcie projektu ustawy i skierowanie go do Marszałka Sejmu celem dalszego procedowania. Wniesienie tego projektu do marszałka potwierdzi, że istnieje wola zmiany tych krzywdzących przepisów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Jest państwa akceptacja dla przedłożonego projektu?

Wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego ZZ Celnicy PL Maria Mrugała:

Tak, jak najbardziej.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Bardzo proszę, pani…

Zastępca dyrektora Departamentu Polityki Wydatkowej w Ministerstwie Finansów Joanna Stachura:

Joanna Stachura, zastępca dyrektora, Ministerstwo Finansów, Departament Polityki Wydatkowej.

Słowem wstępu chciałabym zauważyć również, że 21 listopada ubiegłego roku zostało podpisane porozumienie pomiędzy szefem Krajowej Administracji Skarbowej i związkami zawodowymi. Porozumienie to, oprócz oczywiście szerokiego zakresu, dotyczy również kwestii emerytalnych. Pozwolę sobie króciutko zacytować ten § 3, który dotyczy omawianego dzisiaj tematu.

„Szef KAS podejmie działania w toku prac legislacyjnych nad projektem w celu nowelizacji ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy…” – tu pełna nazwa ustawy – „…w zakresie zrównania uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy służby celno-skarbowej z uprawnieniami pozostałych służb mundurowych, w szczególności odnoszących się do rezygnacji z wymogu ukończenia 55 lat życia przy przechodzeniu na emeryturę oraz w zakresie modyfikacji daty nabycia uprawnień emerytalnych dla funkcjonariuszy”.

Czyli – kierunkowo się zgadzamy, natomiast nie chcielibyśmy dzisiaj zajmować stanowiska co do tej ustawy, ponieważ propozycja Ministerstwa Finansów jest taka… wiemy, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji będzie przygotowywało ustawę zmieniającą również omawianą ustawę. Dlatego proponowalibyśmy połączenie tych ustaw i procedowanie ich razem.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa?

Proszę bardzo, pan…

Dyrektor Departamentu Budżetu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Władysław Budzeń:

Władysław Budzeń, dyrektor Departamentu Budżetu MSWiA.

Panie przewodniczący, w pełni podzielam stanowisko pani dyrektor z Ministerstwa Finansów. Chciałem jeszcze rozszerzyć to stanowisko o takie elementy, iż ta ustawa (zwana umownie „policyjną”) obejmuje nie tylko funkcjonariuszy KAS-u, ale również funkcjonariuszy naszego resortu, jak również służby więzienne i Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Druga ustawa emerytalna (wojskowa) obejmuje żołnierzy podległych Ministrowi Obrony Narodowej. W zakresie nabywania nowych uprawnień w tej chwili system jest jednolity dla wszystkich, którzy zostali powołani do służby po 1 stycznia 2003 r., też funkcjonariuszy i żołnierzy.

Chciałem także dodać, że – tak jak pani dyrektor mówiła o szefie KAS-u – stosowne porozumienia podpisali również Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Minister Sprawiedliwości. W porozumieniach tych zawarte są jednolite stwierdzenia co do potrzeby i, wręcz, konieczności dokonania odpowiedniej aktualizacji ustawy eme-

rytalnej dotyczącej funkcjonariuszy naszego resortu, służby więziennej i funkcjonariuszy KAS-u.

W związku z tym, wydaje się, że w przedstawionej przez szefa KAS-u propozycji nowelizacji powinien być uwzględniony odpowiedni zakres nowelizacji w stosunku do ustaleń wynikających z porozumienia, lub też dodatkowych ustaleń wynikających z konsultacji ze związkami zawodowymi KAS-u. To po pierwsze.

Po drugie, moim zdaniem, w tym projekcie nie ma uzasadnienia do podjęcia prac nad nowelizacją zapisów dotyczących jednej grupy funkcjonariuszy. Chciałem jeszcze uzupełnić moją wypowiedź, że w tych porozumieniach poszczególni ministrowie – sprawiedliwości i spraw wewnętrznych oraz szef KAS-u – zadeklarowali przystąpienie do prac nad nowelizacją tej ustawy z takim skutkiem, żeby od 1 lipca obowiązywały już nowe uregulowania w tym zakresie. Nie podzielam tutaj stanowiska, że skutki finansowe będą nieznaczne – uważamy, że skutki finansowe mogą być znaczne. Jednak w tej chwili nie ma możliwości ich oszacowania, ponieważ nie ma odpowiedniego zakresu… jeszcze nie przystąpiono do tych prac formalnych.

Panie przewodniczący, z uwagi na to, że będzie nowelizacja tej ustawy na podstawie uzgodnień zapisanych w porozumieniach, wnioskowałbym do Wysokiej Komisji o nie podejmowanie dalszych prac nad tą petycją, dlatego że będzie ona – jako składowa szerszej nowelizacji – również uwzględniona w pracach wynikających z porozumienia.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Komisja pracuje z inicjatywy i w oparciu o petycję, którą dostaliśmy już bardzo dawno temu. Komisja realizuje kolejne etapy, co nie stoi na przeszkodzie, żeby równolegle – jak pani zapowiadała – była inicjatywa rządowa. Inicjatywy te najpewniej się spotkają, zwłaszcza jeżeli pan mówi, że wyznaczone są tak bliskie terminy, więc jedno drugiemu w niczym nie przeszkadza. Jest tu pewnego rodzaju inicjatywa, która jest efektem rozpatrzenia petycji.

W moim przekonaniu, nie ma dzisiaj żadnych przeszkód, żebyśmy skierowali tę naszą inicjatywę do marszałka. Marszałek natomiast otrzyma zapewne informację od rządu (który, oczywiście, będzie przecież uczestniczyć w pracach nad tym projektem), że za chwilę będzie projekt rządowy. Spotkają się one w komisji i tam nastąpi rozstrzygnięcie.

Proponowałbym zatem taki tok prac.

Dziękuję.

Bardzo proszę, pan legislator.

Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Sejmu Sławomir Osuch:

W kwestiach formalnych.

Jeżeli chodzi o wniosek złożony przez pana dyrektora, żeby nie podejmować prac nad tą petycją, czyli generalnie nie przejmować inicjatywy ustawodawczej, jest to już wola Komisji, czy to zrobi, czy nie.

Co do drugiej propozycji, która została zgłoszona przez przedstawiciela Ministerstwa Finansów, to też wpisując się w to, co powiedział pan przewodniczący – jeżeli te dwie propozycje (rządowa i ta) mają być połączone to logika wskazuje jedno: zgodnie z regulaminem Sejmu ten projekt powinien być przyjęty, mieć nadany druk i nadany ten sam tryb postępowania, co projekt rządowy. Wówczas może zapaść decyzja o połączeniu obu projektów do wspólnego rozpatrzenia. To tak od strony regulaminowej.

Jeżeli chodzi już o kwestie samego projektu… nie mamy uwag legislacyjnych, wskazujemy tylko na termin wejścia w życie – 1 lipca. Na obecną chwilę wydaje się, że jest to termin odległy, z tym, że jest to dopiero wstępny etap prac czyli podjęcie inicjatywy. Być może, inicjatywa ta, jeżeli dojdzie do szczęśliwego finału, pozostawi to *vacatio legis* już bardzo krótkie. Więc do rozważenia jest kwestia (już w trakcie procesu legislacyjnego) rozbudowania projektu o przepisy przejściowe. Pamiętamy dobrze, jakie były problemy, jeżeli chodzi o nowelizację ustawy z 11 maja 2017 r., gdzie rzeczywiście zakres spraw, które musiały wykonać organy emerytalno-rentowe MSWiA był tak szeroki, że trzeba

było wprowadzić bardzo duży katalog przepisów przejściowych, ale jest to uwaga na przyszłość – nie hamuje inicjatywy legislacyjnej.

Jeżeli chodzi o samo uzasadnienie to, rzeczywiście, wskazujemy na fakt, że skutki finansowe wskazane są w sposób bardzo ogólny (kilkaset tysięcy złotych). Rozumiem, że Komisja nie ma środków ani instrumentów, żeby samemu ocenić te skutki. Natomiast… co my możemy sugerować… możemy sugerować, żeby wystąpić jeszcze do Biura Analiz Sejmowych, które od kilku miesięcy zajmuje się jeszcze dodatkowo oceną skutków regulacji i projektów i to głównie właśnie projektów poselskich, komisyjnych.

To jest nasza sugestia, dziękujemy.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Proszę, pan dyrektor.

Dyrektor departamentu w MF Władysław Budzeń:

Chciałem jeszcze raz podkreślić, panie przewodniczący, że w uzasadnieniu do projektu nowelizacji ustawy powinny być określone skutki finansowe to jest wymóg formalny (nie mówię nawet o skutkach finansowych najbliższych 10 lat). Skutki finansowe mają charakter ogólny a, naszym zdaniem, nie wynikają jeszcze z zakresu regulacji, z zakresu zmian do projektu ustawy, dlatego że na tym etapie bez odpowiednich uzgodnień merytorycznych Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji nie sposób ich określić.

Dlatego, ewentualne przyjęcie do dalszych prac bez formalnych skutków finansowych, wydaje się trochę wątpliwe, ale to jest moje zdanie. Natomiast, oczywiście, decyzję podejmuje Komisja.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Panie dyrektorze, dziękuję.

To bardzo ważne uwagi i na pewno powinny być również przeanalizowane szczegółowo przy pracach nad tym projektem.

Bardzo proszę, pan Krzysztof Pater.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Po pierwsze, regulamin Sejmu nie stanowi o stopniu szczegółowości przedstawienia skutków finansowych. Jestem w stanie wskazać wiele projektów ustaw, które były procedowane, a które skutki finansowe mają mniej precyzyjnie podane niż te (w tym momencie mowa jest o kilkuset tysiącach złotych jako skutkach finansowych, a więc skutki są przedstawione, czy ktoś się z tym zgadza, czy nie.

Szanowny pan dyrektor powiedział, że nie jest w stanie przedstawić skutków – uważa, że będą wyższe. Jest to subiektywne odczucie. W oparciu o informacje, które padły na posiedzeniach Komisji przy pracach nad tą petycją – tak jak wspomniano – wzięty był pod uwagę także koszt świadczeń alternatywnych. Ponieważ skutki finansowe to nie jest tylko konsekwencja jednego strumienia pieniądza, ale także zmniejszenie świadczeń z systemów alternatywnych. Póki system alternatywny, czyli powszechny system ubezpieczeń społecznych, będzie dotowany z budżetu (a będzie z niego dotowany przez wiele lat) to każde zmniejszenie w nim wydatków oznacza z punktu widzenia finansów publicznych tylko i wyłącznie przesunięcie strumienia pieniądza z systemu ubezpieczeniowego, do systemu zaopatrzeniowego. Więc skutki finansowe w obszarze na podstawie… można się z nimi zgadzać, można się z nimi nie zgadzać.

Zdarzają się sytuacje, kiedy instytucje nie zgadzają się z opinią rządu, kiedy rząd nie zgadza się z projektami poselskimi. Wydaje się oczywiste, że na poziomie prac merytorycznych – w sytuacji, kiedy pojawią się być może jeszcze konieczności dostosowań tego projektu do propozycji dotyczących służb mundurowych – będzie przestrzeń na to, żeby podejmować decyzje także w oparciu o kompleksowe analizy dostarczone przez rząd.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

W oparciu o tę dyskusję proponuję, by Komisja przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin w przedłożonej wersji.

Czy, wobec takiej propozycji…

Proszę bardzo, pan przewodniczący Smirnow.

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Chciałem zaproponować, żeby – wraz ze skierowaniem tej ustawy do marszałka… – żeby ten element dyskusji dotyczący tego, że planowana jest nowelizacja ustawy zgodna z porozumieniami… aby poinformować o tym marszałka, co pomoże mu podjąć decyzję odnośnie skierowania tych ustaw do dalszej realizacji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Tak jest, oczywiście, w piśmie przekazującym będzie adnotacja (tak jak mówiła pani dyrektor), że prace są prowadzone w oparciu o wspomniane porozumienie.

Czy jest sprzeciw wobec takiej propozycji?

Nie słyszę, uznaję zatem, iż Komisja przyjęła projekt.

Szanowni państwo, petycję referowała pani poseł Magdalena Kochan i zwyczajowo przyjęliśmy, że to poseł referent jest potem przedstawicielem Komisji, ale pani poseł Magdalena Kochan nie jest już członkiem naszej Komisji. Zgodnie z tym, co ustaliliśmy i konsultowaliśmy z legislatorem, referentem musi być przedstawiciel Komisji, czyli członek Komisji. Dlatego chciałem zaproponować, żeby Komisję reprezentowała w pracach nad tym projektem pani poseł Urszula Augustyn.

Czy do takiej propozycji są uwagi? Czy jest sprzeciw?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja taką podjęła decyzję. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do ostatniego punktu tego posiedzenia… nie, nie ostatniego – przedostatniego, rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 20 stycznia 2005 r. o recyclingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Proszę pana Krzysztofa Patera…

Może jeszcze chwila przerwy organizacyjnej, dlatego że państwo wychodzą…. dziękujemy również za państwa obecność i udział w posiedzeniu.

Dziękuję.

Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera, naszego stałego doradcę o przedstawienie projektu ustawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Na wstępie chciałbym wyraźnie powiedzieć, że ten projekt jest zgodny z decyzją Komisji, aby trzymać się ściśle treści petycji.

Wspominam o tym dlatego, że na posiedzeniu Komisji dyskusja na ten temat była bardzo szeroka i szczerze powiem, że w dużej mierze wychodząca merytorycznie poza obszar objęty petycją. Komisja trzyma się ram petycji – nie wpłynęła, w międzyczasie, chyba żadna petycja dotycząca tego samego problemu, w związku z tym w projekcie są dwa wątki merytoryczne.

Pierwsza kwestia – pojawia się wątpliwość, czy… ponieważ bez orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości nikt nie powie, czy to jest prawda, czy fałsz, stąd pojawia się wątpliwość o art. 8 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji. Nakłada on na państwa członkowskie obowiązek podjęcia niezbędnych środków w celu zapewnienia, że producenci części stosowanych w pojazdach udostępnią uprawnionym zakładom przetwarzania (w stopniu, w jakim zwrócą się o to te zakłady) informacje dotyczące demontażu, magazynowania oraz testowania tych części, które mogą być ponownie użyte.

Pojawia się wątpliwość, czy dyrektywa ta została w pełni przetransponowana do prawa polskiego, ponieważ zapis ustawy niejako pomija wątek, który w dyrektywie jest objęty słowami „w stopniu, w jakim zwrócą się o to te zakłady" i w konsekwencji… jest, oczywiście, kwestia jakości tłumaczenia, ale to też pojawiało się w dyskusji, czy w analizach – jest to w końcu oficjalne tłumaczenie dyrektywy, więc Komisja nie

może stosować innego. Gdyby jakikolwiek rząd uważał, że tłumaczenie jest niewłaściwe to ma instrumenty do tego, aby takie tłumaczenie korygować. W świetle prawa, wszystkie tłumaczenia na wszystkie języki Unii Europejskiej mają identyczną moc. W związku z tym, projekt *de facto* dodaje ten fragment w stopniu określonym we wniosku.

Druga kwestia – w której również pojawiały się wątpliwości interpretacyjne, jeżeli chodzi o art. 10 zmienianej ustawy – w odpowiedzi na dezyderat Komisji, Minister Środowiska wskazał, że przepis ten nie zawęża listy podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji a jedynie wskazuje, że informacje te powinny być przekazane (oprócz prowadzącym stację demontażu) również wprowadzającym pojazdu, jednak tylko tym, którzy wystawiają kartę pojazdu.

W związku z tym, druga propozycja merytorycznie odzwierciedla to, co zostało zawarte w odpowiedzi Ministra Środowiska. Komisja uznała, że jeżeli są wątpliwości interpretacyjne, to należy zapisać tak, żeby nie było wątpliwości w sposób zgodny z tym, co napisał Minister Środowiska w swojej odpowiedzi na dezyderat Komisji.

To są te dwa rozwiązania merytoryczne, które tutaj zostały zawarte.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Petycję referował pan poseł Mirosław Maliszewski, który dzisiaj nie może być obecny na naszym posiedzeniu, ale potwierdza swoją pozytywną opinię co do tego projektu. Uważa, że jest zgodny z ustaleniami podjętymi w toku prac nad petycją.

Kto z państwa chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę… proszę się przedstawić.

Prezes Stowarzyszenia Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych Alfred Franke:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, nazywam się Alfred Franke, reprezentuję Stowarzyszenie SDCM, czyli organizacji, która skupia producentów części motoryzacyjnych, firmy, które zajmują się profesjonalną regeneracją części motoryzacyjnych, firmy, które zajmują się dystrybucją części i sieci warsztatowe. SDCM reprezentuje łącznie interesy ponad 300 tys. miejsc pracy i ok. 130 mld zł.

Nim pozwolę sobie odnieść się do tego, co przed chwileczką usłyszeliśmy, chciałbym powiedzieć parę słów wprowadzenia, żebyśmy wszyscy zaczęli rozumieć, o czym mówimy.

Po pierwsze – co oznacza demontaż samochodu…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Bardzo pana proszę jednak merytorycznie do projektu ustawy, dyskusję tę prowadziliśmy wiele razy i dzisiaj jesteśmy na etapie projektu ustawy. Są konkretne projekty i proszę, żeby pan zechciał…

Dziękuję.

Prezes SDCM Alfred Franke:

Dobrze.

To miało być jedynie bardzo krótkie wprowadzenie, ale rozumiem.

Przechodząc do tematu petycji chciałbym zauważyć, że ustawa o recyklingu pojazdów, wycofanych z eksploatacji, jest niespójna z intencją dyrektywy 53. Parlamentu Europejskiego – z jednej strony próbuje narzucić obowiązek na producentów części udostępniania informacji (to właśnie jest niespójne z dyrektywą i za chwilę to państwu udowodnię), z drugiej strony – bardzo jasno wyłącza producentów części z tego obowiązku w postaci artykułu nr 10.

Warto też zauważyć, że nawet w unijnej dyrektywie nie ma definicji producenta części motoryzacyjnych. Definicja i dyrektywa skupia się wyłącznie na producentach samochodów i zobowiązuje ich (w art. 8 ust. 3) do tego, żeby udostępniali tego typu informacje. Narzuca nawet termin: w ciągu sześciu miesięcy od wprowadzenia samochodu do obrotu.

Warto też podkreślić, że dyrektywa unijna wspomina w pewnym momencie o producentach części, jednakże z bardzo ważnym zastrzeżeniem (o którym nie ma tutaj w ogóle mowy) tzw. zasady poufności – jest to w art. 8 ust. 4, który był już wcześniej cytowany a który częściowo jest również cytowany w petycji.

Zauważam tu z przykrością, że petycja, którą państwo dostaliście, którą państwo czytaliście, absolutnie wprowadza czytelnika w błąd i wypacza prawdziwe zapisy dyrektywy. Dlaczego? Ponieważ w cytowanym fragmencie zostały wykreślone bardzo istotne elementy tego zapisu, który brzmi w następujący sposób: „Z zastrzeżeniem zasady poufności informacji technicznych i handlowych" – nie ma na ten temat ani jednego słowa w całej petycji, co jest… powiedziałbym, że chcę wierzyć, iż nie jest to celowe, że niecelowo ten fragment ustępu został pominięty.

Oznacza to, że producent części motoryzacyjnych, ze względu na tajemnicę, nie musi ujawniać żadnych informacji, co jednocześnie sugeruje, że art. 10, który mamy w ustawie polskiej, jest jak najbardziej właściwym artykułem, który właśnie wyłącza producentów części motoryzacyjnych spod tego obowiązku.

Zbliżając się do wniosków chciałbym też powiedzieć, co to znaczy jak mówimy o testowaniu części motoryzacyjnych. Warto sobie zdać sprawę z tego, że producent części, który je produkuje i dostarcza na pierwszy montaż do producenta samochodu testuje części w sposób losowy i „zniszczeniowy". W związku z tym są to metody, które nie są możliwe do zastosowania w stacjach demontażu pojazdów, bo tam nie odbywa się masowa produkcja jednego rodzaju linki hamulcowej, którą można losowo wybrać co setną sztukę i, po prostu, ją przetestować w sposób „zniszczeniowy".

Dlatego też, mając świadomość problemu, jaki mają stacje demontażu pojazdów, zasięgnęliśmy informacji, jak wygląda to w innych krajach Europy. Jesteśmy członkami europejskiej organizacji FIGIEFA i CLEPA (są to dwie organizacje, które reprezentują to środowisko) – i co się okazało? W Niemczech, we Francji, w Szwecji, w Wielkiej Brytanii, w Danii prawie nie istnieje tego typu problem. Dlaczego? Dlatego, że firmy te korzystają ze strony idis2.com, gdzie tego typu informacje potrzebne stacjom demontażu pojazdów są dostępne (może nie są kompletne, ale można je uzupełnić z innych źródeł), bo producenci samochodów mają również inne obowiązki. Mają obowiązek udostępniania informacji tzw. RMI. Z informacji RMI wielokrotnie korzystają warsztaty niezależne, co oznacza, że nie ma problemu, żeby również korzystały z nich stacje demontażu pojazdów – to są otwarte systemy, które nie mają ograniczonych odbiorców. Sam kierowca może się logować i oglądać informacje (wczoraj to właśnie zrobiłem przygotowując się do dzisiejszego spotkania).

Tak jak powiedziałem – chcąc w pewnym sensie pomóc stacjom demontażu pojazdów, rozumiejąc problemy i pewną specyfikę tego środowiska – chciałbym wskazać państwu bardzo dobre rozwiązanie, którego nie wykorzystujemy w Polsce a inne kraje doskonale to sobie regulują, ale nim powiem o tym rozwiązaniu, to chcę powiedzieć o największym problemie firmy, która zajmuje się profesjonalną regeneracją części motoryzacyjnych. Problem polega na tym, że nie ma możliwości kupienia… nie ma używanych części zamiennych do kupienia. Firmy, które chcą regenerować części motoryzacyjne w sposób fabryczny, z homologacjami, z certyfikacjami – nie mają, gdzie kupić części. I co się dzieje?

Zmierzam do końca…

Dzieje się tak, że firmy te importują z krajów… z Europy. Importują używane części zamienne do Polski, po czym dopiero poddają je procesowi regeneracji i wprowadzają, po certyfikacji, homologacji na rynek sprzedaży a my je kupujemy.

Rozwiązanie jest proste: zmobilizować legislacyjnie stacje demontażu pojazdów do tego, żeby musiały współpracować… tak jak muszą złomować gdzieś stal, muszą oddać olej. Tak samo zobowiązać do tego, żeby części (które można poddać regeneracji) były zobowiązane odsprzedawać do firm, które dzisiaj, tak jak powiedziałem, importują je. Polskie firmy importują z Zachodu używane części zamienne, żeby je w Polsce zregenerować.

W związku z tym, kończąc już, chciałem prosić i apelować o to, żeby odrzucić tę petycję, bo absolutnie (tak jak powiedziałem) wprowadza ona w błąd czytelnika i sugeruje, że to producent części ma udostępniać tego typu informacje, gdzie w dyrektywie jest wyraźne zastrzeżenie – i mam tutaj jego wydruk, art. 8 ust. 4, który rozpoczyna się od tego właśnie zastrzeżenia, o którym nie ma słowa w petycji.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Bardzo proszę, pan Krzysztof Pater… ewentualnie, gdyby pan legislator również zechciał się odnieść.

Proszę bardzo.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Chciałbym przypomnieć to, co mówiłem na początku: projekt ustawy dokładnie odzwierciedla postulat zawarty w petycji.

Zgadzam się z panem, że w dyrektywie jest zapis o zastrzeżeniu poufności, ale też tego zapisu nie ma obecnie w ustawie. Petycja nie zawierała propozycji dodania tego… to jest Komisja, która porusza się w granicach petycji. Jeżeli wpłynęłaby petycja dotycząca dodania tam również kwestii zastrzeżenia poufności, zapewne – idąc tym tropem – Komisja również by to uwzględniła, ale takiej petycji nie ma, petycja dotyczy wyłącznie dodania tego jednego elementu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Pan legislator.

Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Sejmu Radosław Iłowiecki:

Dziękuję.

Radosław Iłowiecki, Biuro Legislacyjne.

Jeżeli chodzi o przedstawiony projekt ustawy mam wątpliwości, czy potrzebna jest interwencja ustawodawcy. Proszę zauważyć, że w art. 9 w ust. 4 dodaje się wyrażenie „w stopniu określonym we wniosku”. To wyrażenie jest bardzo nieostre… co oznacza: „w stopniu”? Czy chodzi o zakres informacji, czy stopień szczegółowości? Mam wrażenie, że to wyrażenie może wywołać jeszcze większy chaos interpretacyjny.

Może jeszcze słowo na temat wdrożenia przepisów dyrektywy, o której wypowiadał się pan ekspert. 5 lutego 2004 r. Biuro Studiów i Ekspertyz wydało opinię w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji z prawem Unii Europejskiej. W zakresie przepisów, które nas interesują, ta opinia jest pozytywna. Być może obecnie zajdzie potrzeba zasięgnięcia opinii BAS-u – nie wykluczam takiej możliwości. Chciałem natomiast zwrócić państwa uwagę na tę ekspertyzę z 2004 r.

Jeżeli chodzi o pkt 2 art. 1 projektu, podobnie mam wątpliwości, czy ta zmiana w ogóle jest potrzebna, czy potrzebna jest interwencja ustawodawcy. Moim zdaniem, problem może tkwić w stosowaniu prawa a nie w braku przepisów, bądź braku szczegółowych przepisów.

Chciałbym również podkreślić, że w kontekście zmiany art. 10 przychylam się do stanowiska Ministra Środowiska, które zostało wskazane w uzasadnieniu projektu. To znaczy „przepis ten nie zawęża jednak listy podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji a jedynie wskazuje, że informacje te powinny być przekazane oprócz prowadzącym stacje demontażu, również wprowadzającym pojazdy, ale tylko tym, którzy wystawiają kartę pojazdu”.

Podzielam to stanowisko, jeszcze chciałbym podkreślić, że przy interpretacji art. 10 należy stosować wykładnię celowościową. Moim zdaniem, ustawodawca nie po to wprowadził art. 10 (zgodnie z którym przepisy art. 6-9 dotyczą wprowadzających pojazdy, wydających kartę pojazdu), aby wykluczyć jakiekolwiek podmioty z przekazywania informacji.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Pani, proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Bogusława Brzdąkiewicz:

Dzień dobry.

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący – Bogusława Brządkiewicz, zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska.

Ja bardzo krótko – przychylam się do stanowiska pana legislatora, odzwierciedla ono stanowisko Ministra Środowiska. Tak naprawdę, już na etapie rządowym Ministerstwo Spraw Zagranicznych wydało opinię, że projekt przygotowywany w Ministerstwie Środowiska jest zgodny z dyrektywą. Później Komisja Europejska oceniała przepisy polskie (ponieważ zawsze je ocenia) i też nie wniosła zastrzeżeń do prawidłowej transpozycji dyrektywy.

W związku z tym trudno nam się przychylić do propozycji projektu ustawy.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Proszę państwo, wobec zgłaszanych tu wątpliwości proponuję, byśmy odłożyli rozstrzygnięcie w tej sprawie, dali sobie dodatkowy czas na robocze konsultacje i wymianę stanowisk. Czy wobec takiej propozycji są zastrzeżenia?

Nie słyszę, zatem nie rozstrzygamy dzisiaj tej kwestii, będziemy jeszcze uważnie analizować wszystkie opinie i wtedy wrócimy do tej sprawy.

Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, ostatni punkt naszego posiedzenia: plan pracy na pierwsze półrocze roku 2019. Otrzymaliście państwo plan pracy. Pokazuje on, że wpływa wiele nowych petycji, które będziemy systematycznie rozpatrywać. Będziemy też pewnie zwoływać dodatkowe posiedzenia w tygodniach bez posiedzeń Sejmu, by móc dochować terminów wynikających z ustawy. Ale te wpływające petycje również wskazują, że Komisja, czy Sejm jest postrzegany jako miejsce, w którym można oczekiwać takich ważnych rozstrzygnięć.

Czy do zgłoszonego planu pracy są uwagi? Czy jest sprzeciw wobec zamiaru przyjęcia planu pracy w przedłożonej wersji?

Nie słyszę a zatem uznaję, iż Komisja przyjęła plan pracy na pierwsze półrocze roku 2019.

Szanowni państwo, na tym wykończyliśmy porządek tego posiedzenia.

Dziękuję wszystkim za udział.

Zamykam posiedzenie.

Życzę dobrego popołudnia.